

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 35/20
Люксембург, 26 март 2020 г.

Решение по съединени дела C-558/18 и C-563/18
Miasto Łowicz и Prokurator Generalny

Съдът обяви за недопустими две преюдициални запитвания относно полските мерки от 2017 г., с които се въвежда режим на дисциплинарно производство спрямо съдиите

Обстоятелството, че национален съдия е отправил преюдициален въпрос, оказал се недопустим, обаче не може да доведе до образуването спрямо него на дисциплинарни производства

В решение **Miasto Łowicz и Prokurator Generalny** (съединени дела C-558/18 и C-563/18), обявено на 26 март 2020 г., големият състав на Съда обяви за недопустими преюдициалните запитвания, отправени от окръжен съд Лодз (Полша) и от окръжен съд Варшава (Полша). С тези две запитвания **запитващите юрисдикции по същество отправиха до Съда въпроса дали новата полска правна уредба относно дисциплинарния режим на съдиите е съвместима с правото на правните субекти на ефективна съдебна защита**, гарантирано в член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС.

Първото дело (C-558/18) е по спор между град Лович, Полша, и държавната хазна относно искане за плащане на държавни субсидии. Запитващата юрисдикция уточнява, че е вероятно актът, който тя трябва да постанови в случая, да не бъде в полза на държавната хазна. Второто дело (C-563/18) пък се отнася до наказателно производство, което е образувано срещу три лица за престъпления, извършени през 2002 г. и 2003 г., като запитващата юрисдикция е длъжна да обмисли възможността да смекчи извънредно много наказанията им, понеже те са сътрудничили на наказателните органи, признавайки деянията, в които са обвинени. В двете преюдициални запитвания се излагат опасения, че решения в описания смисъл биха могли да доведат до дисциплинарни производства срещу едноличните съдебни състави, на които е възложено всяко от тези дела. Запитващите юрисдикции изтъкват скорошните законодателни реформи в Полша, които довели до поставяне под въпрос на обективността и безпристрастността на дисциплинарните производства спрямо съдиите и накърнили независимостта на полските съдилища. Като подчертават по-специално възможността за значително влияние, която министърът на правосъдието понастоящем има в дисциплинарните производства спрямо съдии от общите съдилища, запитващите юрисдикции твърдят, че няма адекватни гаранции, съпътстващи тази възможност. **Според запитващите юрисдикции така уредените дисциплинарни производства предоставят на законодателната и на изпълнителната власт средство за отстраняване на съдиите, чиито решения не се харесват на тези власти, като така влияят върху съдебните актове, които съдиите трябва да постановяват.**

След като потвърждава, че има компетентност да тълкува член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, Съдът се произнася по допустимостта на двете преюдициални запитвания. В тази насока той най-напред припомня, че съгласно член 267 ДФЕС отправеното преюдициално запитване трябва да е „необходимо“, за да може запитващата юрисдикция да постанови „нейното решение“. Той уточнява също, че съгласно тази разпоредба, както тя е разтълкувана в практиката на Съда, преюдициалното производство предполага действително наличие на висящ пред националните юрисдикции спор, в който те трябва да вземат предвид решението по преюдициалното запитване. Като подчертава особената си функция в производствата по преюдициално запитване, а именно да подпомогне запитващата юрисдикция при разрешаването на конкретния висящ пред нея спор, по-

нататък Съдът посочва, че трябва да има връзка между този спор и разпоредбите от правото на Съюза, чието тълкуване се иска. Връзката трябва да е такава, че това тълкуване да е обективно необходимо за акта, който трябва да бъде постановен от запитващата юрисдикция.

В настоящия случай **Съдът установява**, първо, **че споровете по главните производства нямат никаква връзка с правото на Съюза**, и по-специално с член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, до които се отнасят преюдициалните въпроси. Той постановява, че следователно от запитващите юрисдикции не се изисква да приложат това право, за да разрешат по същество въпросните спорове. Второ, Съдът припомня, че действително е приел за допустими въпроси за тълкуването на процесуални норми от правото на Съюза, които съответната запитваща юрисдикция е била длъжна да приложи, за да се произнесе¹, но отбелязва, че отправените по настоящите две дела въпроси нямат такъв обхват. Трето, Съдът посочва, че евентуалният отговор на тези въпроси освен това изглежда няма как да даде на запитващите юрисдикции тълкуване на правото на Съюза, което да им позволи да разрешат процесуалните въпроси от националното право, преди да могат да се произнесат, ако случаят е такъв, по същество по споровете в главните производства². Оттук **според Съда от преюдициалните запитвания не следва, че между разпоредбата от правото на Съюза, визирана в преюдициалните въпроси, и споровете в главните производства има връзка, която налага исканото тълкуване, за да могат запитващите юрисдикции в приложение на насоките на това тълкуване да постановят съответните си актове. Ето защо според Съда отправените въпроси са общи, поради което преюдициалните запитвания трябва да се обявят за недопустими.**

Накрая, Съдът припомня, че няма как да бъдат допуснати национални разпоредби, от които следва, че спрямо националните съдии могат да бъдат образувани дисциплинарни производства вследствие на факта, че са отправили преюдициално запитване до Съда³. Всъщност възможността да бъде образувано дисциплинарно производство би могла да накърни ефективното упражняване от съответните национални съдии на правото да отправят запитване до Съда, както и на отредената им от Договорите функция да прилагат правото на Съюза. В този аспект Съдът уточнява, че освен това невъзможността спрямо съдиите да се предвиждат такива производства или дисциплинарни наказания на това основание, представлява гаранция, неразривно свързана с тяхната независимост.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение (съединени дела C-558/18 и C-563/18) се публикува на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

¹ Решение на Съда от 17 февруари 2011 г., Weryński (C-283/09, EU:C:2011:85); вж. и [ПЦ № 7/11](#).

² Решение на Съда от 19 ноември 2019 г., А. К. и др. (Независимост на дисциплинарната колегия на Върховния съд) (съединени дела C-585/18, C-624/18 и C-625/18, EU:C:2019:982); вж. и [ПЦ № 145/19](#).

³ Определение на председателя на Съда от 1 октомври 2018 г., Miasto Łowicz и Prokuratura Okręgowa w Płocku (съединени дела C-558/18 и C-563/18, EU:C:2018:923).